

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

A köztisztviselők létszámának csökkentése

Forrás:

Szózat

Bp.
(Hely)

1920. 7/4
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)

Osztályozás

Tárgy

352.08

Hely

Idő

"1920"

Személy

Hely

352.08, 1920

A köztisztviselők létszámának csökkentése

Minden minisztérium gondoskodik a fölöslegessé váló tisztviselők elhelyezéséről

A Magyar Köztisztviselők Lapja legutóbbi számában foglalkozik azzal a minden köztisztviselőt érdeklő kérdéssel: hogyan tervezik az egyes minisztériumokban a tisztviselők létszámának csökkentését. Nyilvánvaló, hogy a megszállott területekről elmenekült tisztviselőkkel megszapordott hivatali alkalmazottak egy részét az állam kénytelen lesz szolgálatából elbocsátani. Ezt a nehéz kérdést talán sehogysem lehet jól megoldani. Az állam azonban mindenről akar és fog gondoskodni. Egy államorvosi bizottság és független, pártatlan zsüri fogja a létszámapasztást végrehajtani. A Károlyi-kormány kinevezéseit revízió alá veszik, a politikai kinevezéseket egyáltalán megsemmisítik.

Kelety Dénes államtitkár, máv. kormánybiztos, nyilatkozata szerint a Közigazgatási Alkalmazottak Nemzeti Szövetsége a létszámapasztás ügyében most keres megoldást. Minden szakcsoport a saját érdekeinek szempontjából javaslatot dolgoz ki, amelyet a szövetség elnöki bizottsága egybefoglal. Egyesleges elvek szerint — alsó és felső korhatár stb. — nem szabad eszközölni az elbocsátásokat, mert a tisztviselők oly különbözőképpen helyezkedtek el, hogy sok disztribúcióra van szükség. Az elbocsátott tisztviselők elhelyezésére egy módot nem elegendő. Az élet minden terén kaput kell nyitni előttük. Ezt a folyamatot máról-holnapra végrehajtani természetesen nem lehet s nem is szabad, úgy hogy évek során fokozatos létszámcsoökkentéssel érhetjük csak el a tisztviselői kar egészséges redukciónak.

Dr. Ivády Tivadar pénzügyminiszteri tanácsos által készített tervezet szerint csak annyi alkalmazott szabad megtartani, amennyire okvetlenül szükség van és ezeket a színe-javából kell kiválogatni, mindenki más menjen produktív munkára. Ez legyen az alkalom, amikor az állam meg kell hogy szabaduljon: az összes fegyelmetlen büntetett, az állandóan — állítólag — betegeskedő, az évek során óta dologtalan, vagy rossz minőségű, végül a köztudomás szerint destruktív fölfogású alkalmazottaitól. A kezdők keressenek más hasznosabb pályát, az öregek menjenek nyugdíjba, aki más foglalkozási vagy kereseti ágba létező szolgálati alkalmozási, térjen vissza annoz. A nőfelnék és nem családfenntartók, vagy akik megélhetési biztosító vagyonnal, más keresettel, avagy fönttartóval bírnak, jöjjenek ezek után sorra.

A kereskedelemügyi minisztériumban dr. Ott János miniszteri tanácsos körvonalozta a kérdés megoldásának módját: Az első teendő volna, hogy bizonyos szolgálati éven fölül az idősebb tisztviselőket nyugdíjazzák. Azután revízió alá kell venni a tisztviselői kart, hogy csak az érdemes, munkabíró hivatalnokok maradjanak meg állásukban. Elsősorban azokat hűcsássák el, akik fizetésükre mincenek okvetlenül rászorulva. Az elbocsátottakon az állam mai helyzetében csak egy módon segíthet: ha a parcellázásoknál elsősorban számukra biztosít földet. Akit hajlamai nem képesítettek földművelésre, elhelyezkedhetnek a kereskedelemben, ez inkább megfelel hivatalnok-embernek s emellett nemzeti szempontból is fontos, mert ezzel biztosíthatnók kereskedelmünk tisztességét.

Dr. Lavotta József földművelésügyi miniszteri tanácsos a kérdést időelőttinek tartja, mert eddig még semmi pozitív tervezet sincs. Földművelésügyi szakemberekkel békében az ország periferiáit voltak csak kielégítő módon ellátva, míg az Alföldet ilyen szempontból — mondhatni — elhanyagolták. Ez a körülmény szükségessé teszi, hogy tisztviselőinkel

Budapest főváros házinyomdája 1919.

az Alföldön sűrűsítsük össze s így tulajdonképp részben a menekülteknek elhelyezésre talál. A barátságos szándékú külföldön is sok megtalálhatja egzisztenciáját, például Lengyelország már pübatolódzott nálunk, hogy kaphatna-e magyar erdészeket.

A vallás- és közoktatásügyi minisztériumban dr. Tóth István miniszteri tanácsos nézete szerint az elbocsátásnál nem lehet időt fixirozni, hanem tekintetbe kell venni a tisztviselők egészségi, családi és anyagi körülményeit. Az elbocsátott tisztviselőknél másképpen nem tudunk segíteni, csak úgy, hogy földhöz juttatjuk őket. S itt kötelessége az államnak, hogy városok határában utaljon ki területet, hogy a tisztviselő keveset érdekteljesen, amelyen — sokkal könnyebb, mint a földművelésnél — 70 százalék remek megélhetést találna.

Séthy Antal pénzügyi államtitkár nyilatkozata szerint a tisztviselőknél nincs okuk az aggodalomra, mert gondoskodni fognak róluk.

A belügyminisztériumban dr. Tóth Géza miniszteri tanácsos nyilatkozott a fontos ügyben: Két szempontot tartok szem előtt tartandónak: a szolgálati képességet s életkort, valamint az anyagi tehetőséget. Ahog az első korlátolt, ott az állam nyújtsa alapul az egzisztenciához pénzben, gazdasági és szakoktatásban.